

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 246 / III Legislatura / Vuitè període

Dimarts, 1 d'octubre de 1991

Comissió de Política Cultural

Presidència
de l'Illustre Sr. Joan Colomines

Sessió núm. 49

Proposicions no de Llei

SUMARI

La sessió s'obre a un quart de cinc de la tarda.

L'I. Sr. President intervé per una qüestió d'ordre (p. 4711).

Proposició no de Llei sobre les Obres de Remodelació del Fossar de les Moreres (Punt primer de l'ordre del dia.)

Presentació: I. Sr. Vernet (CiU) (p. 4711).

Esmena del G. Mixt (núm. 1, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Casanovas (M) (p. 4711).

Posició dels grups no esmenants: I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 4711), I. Sr. Vidal-Quadras (P) (p. 4712), I. Sr. Riera i Gassiot (IC) (p. 4712) i I. Sr. Sobrequés (S) (p. 4712).

Posició del grup presentant: I. Sr. Vernet (CiU), que proposa un text transaccional (p. 4712).

L'I. Sr. Secretari dóna lectura al text transaccional (p. 4712).

Posició dels grups no presentants: I. Sr. Casanovas (M) (p. 4713) i I. Sr. Riera i Gassiot (IC) (p. 4713).

Votació: aprovada per 19 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció (p. 4713).

Proposició no de Llei sobre el Dret d'Ús Públic del Diccionari General de la Llengua Catalana (Punt quart de l'ordre del dia.)

L'I. Sr. Casanovas (M) n'anuncia la retirada (p. 4713).

Proposició no de Llei sobre la Commemoració del Cinquantè Aniversari de la Redacció de *L'Esperit de Catalunya* (Punt segon de l'ordre del dia.)

Presentació: I. Sr. Padrós (CiU) (p. 4713).

Posició dels grups: I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 4714), I. Sr. Vidal-Quadras (P) (p. 4715), I. Sr. Casanovas (M) (p. 4715), I. Sr. Riera i Gassiot (IC), que proposa una esmena tècnica, (p. 4715) i I. Sr. Sobrequés (S) (p. 4715).

Posició del grup presentant: *I. Sr. Padrós (CiU) (p. 4716).*

L'I. Sr. Carod-Rovira (ERC) intervé per al·lusions (p. 4716).

Votació, amb l'esmena tècnica incorporada: *aprovada per unanimitat (p. 4716).*

Proposició no de Llei sobre la Televisió Privada a Catalunya (Punt tercer de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 4716).*

Posició dels grups no presentants: *I. Sr. Vidal-Quadras (P) (p. 4717), I. Sr. Riera i Gassiot (IC) (p. 4717), I. Sr. Sobrequés (S) (p. 4718) i I. Sr. Montalat (CiU) (p. 4718).*

Votació: *aprovada per 15 vots a favor, 1 en contra i 4 abstencions (p. 4719).*

El debat del punt tercer de l'ordre del dia, darrer que es transcriu, fineix a les cinc de la tarda i catorze minuts.

SESSIÓ NÚM. 49 DE LA COMISSIÓ DE POLÍTICA CULTURAL

La sessió s'obre a un quart de cinc de la tarda. Presideix l'I. Sr. Colomines, acompanyat del Vice-president, I. Sr. Cadevall, i del Secretari, I. Sr. Padilla. Assisteix la Mesa el lletrat Sr. Sol.

Hi són presents les diputades i els diputats I. Sr. González i Castells (en substitució de la I. Sra. Busquets), I. Sr. Coll i Bertran, I. Sr. Martínez i Ibáñez (en substitució de l'H. Sr. Ferrer), I. Sr. Jané, I. Sra. Bruguera (en substitució de l'I. Sr. Masó), I. Sr. Montalat, I. Sr. Padrós, I. Sra. Ribes, I. Sr. Jordà (en substitució de la I. Sra. Sanabra), I. Sr. Vernet i I. Sr. Vila i Foruny, pel G. p. de Convergència i Unió; I. Sr. Lorda, I. Sr. Sobrequès, I. Sr. Soto i I. Sra. Torrent, pel G. Socialista; I. Sr. Riera i Gasiot, pel G. p. d'Iniciativa per Catalunya; I. Sr. Vidal-Quadras, pel G. p. Popular; I. Sr. Carod-Rovira, per l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i I. Sr. Casanovas, pel G. Mixt.

El Sr. PRESIDENT: Bona tarda a tothom. Comença la sessió.

Hi ha quatre proposicions no de llei que avui haurem de debatre; aquestes quatre proposicions..., proposaríem, a petició d'un dels ponents d'una de les proposicions, fer un canvi, diguéssim, d'ordre i faríem que la Proposició..., si no sap greu a ningú, la Proposició número 4 passaria al segon lloc per una qüestió de... —no, no ho està, no: ho estarà— per una qüestió de Mesa, i etcètera.

Per tant, ara fem la primera Proposició no de Llei: debat i votació de la Proposició no de Llei sobre les Obres de Remodelació del Fossar de les Moreres, presentada pel Grup parlamentari de Convergència i Unió. El senyor Vernet té la paraula per presentar aquesta Proposició no de Llei.

Proposició no de Llei sobre les Obres de Remodelació del Fossar de les Moreres

El Sr. VERNET: Gràcies, senyor President. Senyores, senyors diputats, durant el període d'obres de remodelació i dignificació del Fossar de les Moreres i, recentment, en obrir rases o sèquies o algun altre tipus d'excavacions en el lloc que ocupava l'antic cementiri, hi han aparegut restes humanes. No sempre —jo diria que la majoria de les vegades— aquestes restes han estat tractades amb el respecte i dignitat que mereixen. Aquest Diputat n'és testimoni, havent retirat d'entre les runes i escombraries alguns ossos inhumats del subsòl del fossar.

Senyores i senyors diputats, com dèiem quan vam fer la presentació de la primera Proposició no de Llei sobre el Fossar de les Moreres, és bo que els pobles recordin i venerin els seus morts, especialment els caiguts defensant els seus drets i llibertats, la majoria anònims i oblidats.

El 1714, durant el setge de Barcelona, el Fossar de les Moreres, arrecerat als murs de la basílica de Santa Maria del Mar, no lluny dels baluards de Sant Pere i del Portal Nou, de Santa Clara i de Llevant, acollia i donava sepultura a molts dels qui morien en l'aferrissada defensa del barri de la Ribera, escollit per exercit franco-espanyol per a l'assalt final. Ferreny reliquiari d'uns afanys segellats per la mort, aquest lloc sagrat ha estat venerat pel poble de Catalunya durant generacions. Cada any el poble s'ha aplegat dintre el clos del deformat fossar, trepitjant

amorosament les seves lloses per retre homenatge i honorar la memòria dels qui hi reposen, caiguts un dia defensant les darres llibertats nacionals. El poble feia el que havia de fer.

Potser avui, senyores i senyors diputats, les institucions responsables —i em dol haver-ho de manifestar— no estan a l'alçada que els correspondria.

És per tot l'exposat que aquest Diputat, en nom del seu Grup, ha presentat la Proposició no de Llei.

Gràcies, senyor President; senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Aquesta Proposició no de Llei té unes esmenes presentades pel Grup Mixt, i del Grup Mixt per Esquerra Catalana; el senyor Casanovas té la paraula per defensar-les.

El Sr. CASANOVAS: Moltes gràcies, senyor President. Les nostres esmenes només són, simplement, per donar una sensació de major respecte a aquestes restes humanes dels nostres herois del 1714; aquí, de la forma que està redactada aquesta proposta, ens sembla que té..., no diré que és irrespectuosa, però sí una forma molt freda de ser redactada. Diu: primerament, bé, concretar que les obres que es facin han de ser les futures obres que es facin, no les que estan en curs ara perquè és molt difícil que les obres que hi puguin haver en curs ara puguin sofrir una modificació. En el primer cas, és això: parlem de les obres que es facin a partir d'ara, en el futur.

En el segon, la segona modificació, és simplement una qüestió de sintaxi: el mot «mateixos», en català, és un adjectiu i no un pronom. I aquí, doncs, el posen en exercici de pronom i, per tant, cal posar-hi «obres», que és al que es fa referència.

I en el tercer punt, que és aquí on entra això que he dit del respecte, diu: «No malmetin les restes humanes». Home, les restes humanes aquestes, pobretes, ja deuen estar molt malmeses si és que n'hi ha alguna i, per tant, que les tractin... Nosaltres havíem cregut que era millor posar: «que les tractin amb el degut respecte», eh?, i això quedava millor. No canviem res, però queda una mica millor.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Casanovas. Ara es poden posicionar els diferents grups. Pel Grup CDS, no queda ningú; pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, el senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Moltes gràcies, senyor President. Esquerra Republicana de Catalunya donarà el seu suport a aquesta Proposició no de Llei presentada pel Grup de la majoria; per tant, el nostre vot serà favorable. Entenem que les esmenes que presenta el senyor Marçal Casanovas milloren o concreten la proposta inicial, per tant, també entendríem que hi podrien ser incorporades i, en tot cas, faríem algun tipus de reserva de caràcter pronominal demostratiu a la Proposició no de Llei inicialment presentada pel Grup de la majoria, allà on diu: «durant l'execució de les mateixes», si aquest «mateixes» fos substituït per la construcció sintàctica que s'hi escau, el nostre vot seria no només favorable sinó que ens comportaria una confortabilitat sintàctica de la qual en aquests moments no podem fruit.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. Ara el senyor Aleix Vidal-Quadras, del Grup del Partit Popular de Catalunya, pot posicionar-se sobre les despulles del catalanisme.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Gràcies, senyor President. El Grup Popular s'abstindrà en la votació d'aquesta Proposició no de Llei sobre les Obres de Remodelació del Fossar de les Moreres, malgrat que, de fet, estem d'acord amb el contingut estricte, del text estricte de la Proposició, però no estem massa d'acord amb el to de l'exposició de motius.

Si una cosa va quedar clara del passat debat de política general i, fins i tot, dels plantejaments que va fer el Molt Honorable President de la Generalitat, va ser que, en aquests moments, el que no convé és crispar la tensió nacionalista a Catalunya. I des de l'òptica del nostre Grup creiem que la utilització de frases com la que es conté en l'exposició de motius i que considera el Fossar de les Moreres «símbol de la lluita de Catalunya per la recuperació de les seves llibertats nacionals» no ajuden, sinó ben al contrari, a introduir aquest clima de tranquil·litat i de serenitat que tots estem d'acord que caldria establir i com també aconsellava el President en la seva intervenció en el debat de política general.

Per tant, i només per això, nosaltres entenem que cal actuar amb cura per tal de no malmetre les restes que hi apareguin, en el Fossar, i no solament pel valor o la importància que puguin tenir des del punt de vista d'investigació històrica o arqueològica, sinó també pel que ha representat el Fossar en la recent història de Catalunya. Però, en qualsevol cas i pels motius que acabem d'exposar, la nostra posició serà d'abstenció.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Aleix Vidal-Quadras. Ara pot dir la seva posició el representant d'Iniciativa per Catalunya, el senyor Ignasi Riera.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor President. Iniciativa per Catalunya votarà a favor, ens agradaria que el Grup proponent acceptés les esmenes proposades pel Grup Mixt, en concret pel Diputat d'Esquerra Catalana, perquè creiem que sí, que milloren el redactat del text. Votarem a favor per tot el que significa, des d'un punt de vista de commemoració històrica i també —per què no dir-ho?— perquè és una proposició no de Llei que va d'acord amb l'esperit necrofflic d'aquesta Comissió.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Ignasi Riera. Ara pel Grup de Socialistes de Catalunya, el senyor Jaume Sobrequés té la paraula.

El Sr. SOBREQUÉS: Senyor President, senyores i senyors diputats, anunciem el nostre vot favorable a aquesta Proposició no de Llei, bé que ens trobem davant d'un text, davant d'una proposició no de Llei d'aquelles que a mi m'agradaria qualificar d'inútils i de redundants; perquè, certament, les obres —i aquest Diputat, doncs, ha entrat en contacte amb els responsables d'aquestes obres, tant els responsables municipals com els responsables empresarials— i, en fi, ha obtingut l'absoluta i total garantia que aquestes obres s'han fet fins avui amb tota cura, segons estableixen les ordenances per als llocs en els quals hi pot haver restes humanes, arqueològiques, d'interès per a la història de la ciutat i del país, i ha tingut, per tant, coneixement que aquestes obres s'estan realitzant seguint allò que estableixen les lleis per a aquests casos i, per tant, seria fins a cert punt absolutament inútil una proposició no de Llei d'aquesta naturalesa. Seguint, però, aquell adagi, aquella dita castellana que «lo que abunda no daña», doncs, bé, ho votarem favorablement perquè mai és dolent que s'extremi la cura en aquest sentit.

Vull manifestar, però, que en els darrers anys els serveis d'arqueologia de la ciutat i també, quan cal, els serveis d'arqueologia de la mateixa Generalitat de Catalunya estan vetllant molt curosament perquè totes aquelles obres que es realitzen no únicament al Fossar de les Moreres, sinó en nombrosos indrets de Barcelona, amb motiu de les obres olímpiques, o a altres indrets de Catalunya, es tingui en compte la possibilitat de trobar restes arqueològiques, monumentals, humanes, d'interès històric per a la ciutat de Barcelona o per a Catalunya. Afortunadament, avui podem dir que el panorama ha canviat en els darrers anys d'una manera molt substancial, aquells que hem tingut responsabilitats en aquest àmbit en el món de la cultura sabem que en els darrers vuit o deu anys, en fi, fins i tot les empreses han pres consciència d'aquest fet, estan destinant recursos i diners, a vegades de les mateixes empreses o de les administracions públiques, per tal que abans de realitzar les obres es facin els sondatges arqueològics pertinents; quan ha calgut s'han parat obres a la ciutat o arreu de Catalunya per aquest fet, i no és que jo vulgui pintar una panorama idíl·lic en aquest sentit, perquè potser no és just encara de fer-ho, però puc garantir i tranquil·litzar en aquest Parlament que les obres que s'han fet al Fossar de les Moreres, com aquelles que es realitzen en altres indrets de la ciutat, avui ofereixen ja les màximes garanties per tal que les restes arqueològiques no es malmetin.

Tot amb tot i seguint aquella dita a la qual abans he fet referència, el nostre Grup votarà favorablement aquesta Proposició no de Llei i anuncio també que nosaltres donem suport a les esmenes presentades per Esquerra Catalana perquè creiem que contribueixen a millorar el text de la Proposició no de Llei, presentada pel Grup de Convergència i Unió.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Jaume Sobrequés. Ara el senyor Vernet dirà la seva posició sobre les esmenes que ha presentat Esquerra Catalana.

El Sr. VERNET: Gràcies, senyor President. Nosaltres, en principi, estem d'acord amb l'esperit de les esmenes, però jo proposaria un text transaccional per veure si el Diputat esmenant, doncs, l'acceptaria, a la vegada que agrair a tots els grups que donen suport i, fins i tot, agrair l'abstenció del senyor Vidal-Quadras.

El Sr. PRESIDENT: A veure, aleshores, no es moguïn, un moment, o porti que llegirem aquest text transaccional. A què fa referència, aquest text?

(Pausa llarga.)

Continuem. Ara el Secretari llegirà aquesta transaccional que, en definitiva, és molt poc transaccional; és en el sentit que és el mateix text que hi havia, incorporades —incorporades— les esmenes en el lloc corresponent, més una petita variació que hi ha que parla, que incorpora una frase que diu: «tota la zona o superfície del que fou el Fossar de les Moreres». Si la Comissió estigués d'acord amb aquest text transaccional, ho tiràrem endavant. Un moment. Llegeix-lo.

El Sr. SECRETARI: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat que faci les gestions oportunes prop de les administracions i empreses responsables de les obres que es facin en el futur a tota la zona o superfície del que fou Fossar de les Moreres, perquè, durant l'execució de les obres mateixes, tinguin present la seva antiga funció d'ossera i tractin amb el degut respecte les restes humanes que puguin aparèixer, donant-los, al mateix lloc, el repòs que mereixen.»

El Sr. PRESIDENT: El senyor Marçal Casanovas.

El Sr. CASANOVAS: Sí, moltes gràcies, senyor President. Sí, jo no tinc cap inconvenient a acceptar aquesta esmena transaccional, i, tota vegada que potser amb aquesta esmena s'aclareixen una mica els dubtes que posava el senyor Sobrequés, dient que les obres municipals ja es feien amb el degut respecte... Això inclou no solament obres municipals, sinó obres particulars que es poden fer en les cases que hi ha per allà al voltant. Per tant, jo crec que això millora el text aquest, treu aquesta possible disfunció que causaria només parlar del municipi, de les obres municipals.

Jo crec que el millora. Per tant, l'acceptem.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Hi ha algun altre portaveu de grup parlamentari que vulgui intervenir? El senyor Riera.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, jo, senzillament, senyor President, per..., no sé si se n'hauria de dir, més que una transaccional, una esmena de sentit o una esmena tècnica, perquè és que em penso que és una mica més que una esmena transaccional. Per a nosaltres no hi ha, en absolut, cap mena d'inconvenient d'acceptar-la, eh?, però ho dic només per no crear precedents.

El Sr. PRESIDENT: I el senyor Vidal-Quadras, hi està d'acord, no, amb l'esmena tècnica? Molt bé. Bé, llavors, ja podem passar a la votació.

Les senyores i els senyors diputats que estiguin d'acord amb aquest text, incloses les esmenes, aixequin el braç.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Aquest text ha estat aprovat per 19 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.

Passem ara al segon..., al quart punt, que hem dit que el faríem el segon: debat i votació de la Proposició no de Llei sobre el Dret d'Ús Públic del Diccionari General de la Llengua Catalana, presentada pel Grup Mixt. El senyor Marçal Casanovas, d'Esquerra Catalana, té la paraula.

Proposició no de Llei sobre el Dret d'Ús Públic del Diccionari General de la Llengua Catalana

El Sr. CASANOVAS: Moltes gràcies, senyor President. Bé, com vostès poden veure, al final d'aquesta Proposició no de Llei diu el dia que va ser presentada: el 18 de juliol d'aquest any. És clar, ha passat molt de temps des de llavors, i les nostres inquietuds, que anaven en el sentit que no compreníem que una cosa tan important com és el Diccionari Pompeu Fabra fos en mans privades, una cosa que considerem patrimoni nacional de Catalunya, perquè, a més a més, fou elaborat no solament pel senyor Pompeu Fabra, sinó que era tot un equip i treballava, doncs, amb la Mancomunitat de Catalunya... O sigui, que això creiem que era un absurd que continués en mans privades i, a més a més, que pogués promoure litigis com entorpir la difusió de la llengua normativa en català —l'única que tenim en aquest moment: més bona o més dolenta, però és l'únic diccionari normatiu que tenim. És clar, això posava en entredit la possibilitat que, doncs, algun dia, per part dels propietaris d'aquesta obra, pogués ser vetat el fet de la difusió —per plagi, evidentment— de la llengua normativa catalana.

Això ens va portar a fer aquesta Proposició no de Llei. Nosaltres proposàvem una solució diferent de la que realment s'ha

arribat. De totes maneres, com que la finalitat era la mateixa: fer que no quedés entorpidada, en cap moment, la difusió normativa de la llengua catalana, i veiem que la solució que s'hi ha donat —deixant la propietat en mans de l'Institut d'Estudis Catalans—, creiem que d'aquesta manera queda prou protegida i, per tant, retirem aquesta Proposició no de Llei.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Casanovas. Retirada aquesta Proposició no de Llei, podem passar a la que abans era el número 2: debat i votació de la Proposició no de Llei sobre la Commemoració del Cinquantè Aniversari de la Redacció de l'*Esperit de Catalunya*, presentada pel Grup parlamentari de Convergència i Unió.

El senyor Jaume Padrós té la paraula per defensar aquesta Proposició no de Llei.

Proposició no de Llei sobre la Commemoració del Cinquantè Aniversari de la Redacció de l'*Esperit de Catalunya*

El Sr. PADRÓS: Sí, gràcies, senyor President. *L'Esperit de Catalunya* —*The Spirit of Catalonia*, el seu títol original— fou i és la publicació no científic-mèdica més celebrada del doctor Josep Trueta i Raspall. L'èxit de l'escrit —avui, molt probablement, algunes de les qüestions plantejades no tindrien vigència— fou que es donà la seva aparició al mercat en un moment crucial de la història de Catalunya. El doctor Trueta, des del seu exili anglès, intuï que s'havien de divulgar, per conèixer els valors d'un país postergat i, sobretot, destruït amb una fúria irracional, a un públic anglo-saxó; era una obra que tenia l'objectiu d'influir sobre aquest públic. En aquest llibre hi ha un marcat perfil sòcio-polític, que l'inspira al llarg de les seves pàgines. *The Spirit of Catalonia* manté un to de divulgació alta, on Trueta utilitzà un ampli i excel·lent repertori bibliogràfic, i assolí un correctíssim i útil aplec de dades i fets.

L'Esperit de Catalunya fou redactat en anglès el 1941, i el 46 fou editat. El seu objectiu era posar en mans dels lectors anglo-saxons un inventari bàsic de la història i de la contribució de Catalunya al progrés de la cultura i la civilització occidentals, i és des d'aquesta perspectiva històrica, i no d'altra, que cal valorar l'aparició d'aquest llibre.

Aquest llibre representa l'anàlisi rigorosa que fa un home de ciència i cultura, del seu poble. És un text unànimement definit com de gran profunditat i, en alguns aspectes, de vigent utilitat. Enguany, fa cinquanta anys que fou redactat per l'insigne català universal, el doctor Josep Trueta i Raspall, i continua essent una referència obligada per a la història moderna del nostre país i de la seva lluita per la llibertat i la recuperació de les seves institucions, alhora que un punt de reflexió sobre el paper de Catalunya en el món.

D'altra banda, deixeu-me recordar que la figura, per a molts experts, del doctor Trueta, agafant les consideracions exposades, supera amb escreix les fites d'una aportació individual. En el context de la cirurgia local, tant en la pràctica clínica com en la vessant experimental, influí amb propietat en l'assimilació dels principis del saber quirúrgic contemporani. El doctor Trueta engrandí la idea de la cirurgia experimental i formà les primeres hipòtesis de treball sobre el seu tractament de les ferides de guerra —la seva gran obra d'aportació. El doctor Trueta for-

mulà, al mateix temps, les hipòtesis –amb una gran anticipació prodigiosa– sobre la circulació renal, sobre la luxació congènita d'anques, sobre la poliomielitis, sobre l'estimulació del creixement de l'os: l'escoliosi, l'osteartrosi i l'osteomielitis, entre altres treballs.

El doctor Trueta nasqué a Barcelona i morí a la mateixa ciutat, entre 1897 i 1977. Fou llicenciat en medicina i cirurgia, l'any 21, i es doctorà per la universitat de Madrid, l'any 22. Fou professor auxiliar de la càtedra de patologia quirúrgica de la Universitat Autònoma de Barcelona i arribà a ser el cirurgià en cap de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau. El 1938 publicà el que fou la seva gran obra, diguéssim, que es va donar a conèixer en el món, que fou *El tractament actual de les fractures de guerra*. L'any 39, en el seu exili a Anglaterra, va donar a conèixer, precisament, aquest mètode, a través de la Royal Society of Medicine, el seu treball sobre el *closed methode* de les fractures de guerra.

Entra a formar part de la Royal Society of Medicine anglesa; fou doctor *honoris causa* per les universitats d'Oxford, Göteborg, Buenos Aires, Brasil i la Universitat Autònoma de Barcelona; fou membre honorari de moltes societats: jo voldria destacar la Royal Faculty of Physicians and Surgeons de Glasgow i *honorary fellow* de la British Orthopaedic Association. Va ser *chevalier* de la Légion d'Honneur, membre del Royal College of Surgeons d'Anglaterra, president del VIII Congrés de la Societat Internacional de Cirurgia Ortopèdica i Traumatologia a Nova York, membre d'honor de l'American Association of Surgery and Trauma, membre honorari de l'Academia de Cirurgia de Madrid, president de la Societat Catalana de Biologia; fou premi Virgili de la Societat Catalana de Cirurgia, membre de l'Acadèmia de Medicina de Barcelona i de l'Institut d'Estudis Catalans, membre d'honor de l'Eastern Orthopaedic, Medalla d'Or de la Ciutat de Barcelona, i recordar també dos fets significatius de la seva aportació com a català a l'exili: fou membre del Consell Nacional Català de Londres i promogué l'Anglo-Catalan Society i les emissions de la llengua catalana a la BBC.

És per tot això que el nostre Grup parlamentari, senyor President, presenta, amb motiu de celebrar-se el cinquantè aniversari de la redacció de *L'Esperit de Catalunya*, la següent Proposició no de Llei, en què, d'alguna manera, ja ve explicitada per la seva redacció, però que vindria a dir, fonamentalment, que aquest Parlament manifestés el reconeixement sobre la figura del doctor Josep Trueta i Raspall, per la seva fonamental aportació en el camp de la terapèutica sobre ferides i traumatismes de guerra i en altres àmbits de l'exercici mèdic, així com per la seva trajectòria personal i per la seva decidida i fidel defensa, aquí i a l'exili, de la llibertat nacional de Catalunya i de la recuperació de les seves institucions democràtiques.

Tanmateix, «el Parlament de Catalunya» –diria la Proposició– «insta el Govern de la Generalitat a realitzar actes de difusió de la tasca científica, humanística i patriota del doctor Josep Trueta i Raspall, així com fer les accions necessàries perquè l'efemèride tingui el màxim de reconeixement públic i institucional.»

Aquest Diputat, conjuntament, doncs –i a través del Grup parlamentari–, va presentar aquesta iniciativa parlamentària abans de l'estiu, i precisament preveient que això es veuria ja molt entrat o a finals d'aquest any, es va posar en contacte amb els departaments que nosaltres creïem que havien de ser els més

implicats –fonamentalment, Cultura, Ensenyament i Sanitat–, per tal que es desenvolupessin algunes de les accions que ja es tenien previstes i altres que fonamentalment vindrien estimulades des d'aquesta Proposició no de Llei, i que tinguessin tot un lligam sobre aquesta commemoració: fonamentalment, el canvi de nom de l'Hospital de Girona pel nom, precisament, de Doctor Trueta; la divulgació de l'obra científica, específicament en el camp professional, la seva aportació cultural i, sobretot, la seva contribució a través de la redacció de *L'Esperit de Catalunya*.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Padrós. No havent-hi, com no hi ha, cap esmena presentada, els grups parlamentaris que vulguin podran dir la seva posició. En primer lloc, ho demanarem al senyor Carod-Rovira, d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Moltes gràcies, senyor President. Esquerra Republicana de Catalunya, lògicament, votarà de manera favorable aquesta proposta. Lògicament, diem, per l'esperit que l'anima, tot i que part de la intervenció del senyor Padrós més aviat es pot dir que en alguns aspectes ens ha desanimat, en el sentit que, si hem de ser sincers, no ens és fàcil de veure exactament quina mena d'homenatge o de commemoració estem fent, si la del científic doctor Trueta, si la del, diguem-ne, patriota o demòcrata doctor Trueta, si la de l'autor de *L'Esperit de Catalunya* o, exactament, què és el que estem homenatjant o què és el que se'ns demana d'homenatjar en aquesta Comissió de Política Cultural. Perquè, òbviament que ningú pot discutir els mèrits científics del doctor Trueta, però vincular en una mateixa intervenció la circulació renal i el creixement de l'os amb la lluita per les llibertats nacionals de Catalunya, ens sembla que no apareixen, en primera instància, com a elements massa relacionables, si més no.

Això dit, consti el nostre homenatge al científic, tot i que entenem que l'objectiu central d'aquesta proposta era el de commemorar el cinquantè aniversari de la redacció de *L'Esperit de Catalunya*, feta, efectivament, per un personatge destacadíssim del que va ser el Consell Nacional Català. Fóra bo, també, doncs, de recordar quines van ser les activitats, les afirmacions, els projectes i les bases ideològiques d'aquell Consell Nacional Català, que, probablement, avui, llegides per segons qui, podrien provocar més d'un cobriment de cor –sort que, malgrat tot, el doctor Trueta era doctor i, per tant, això, probablement ens ho solucionaria.

I, en tot cas, només voldria acabar dient que desitjo sincerament per a aquesta proposta que presenta el Grup de la majoria, de commemoració del cinquantè aniversari de la redacció de *L'Esperit de Catalunya* –que, insisteixo, Esquerra Republicana votarà favorablement–, desitjo, no ja com a obra individual, sinó com a obra feta a l'exili, en unes condicions d'adversitat absolutes, a l'exili d'Europa i a l'exili d'Amèrica, li desitjo aquell èxit, aquella sort i aquella fortuna que la Proposició no de Llei aprovada per aquesta Cambra, d'homenatge a la Catalunya de l'exili, a hores d'ara, tot i que ja s'han complert tots els terminis legals previstos i previsibles, encara no ha tingut, ni ha conegut ni ha merescut.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. Ara, el senyor Aleix Vidal-Quadras, del Partit Popular de Catalunya, pot prendre..., pot dir la seva posició.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: És indubtable el deute que Catalunya té amb el doctor Trueta, amb el doctor Josep Trueta, i no només per l'aportació que des de la seva vessant d'home de ciència va fer en el camp de la terapèutica de ferides i traumatismes que tantes vides va salvar durant la gran guerra, sinó també per la seva trajectòria personal que tant ha contribuït al prestigi de Catalunya arreu del món.

Des del Grup parlamentari Popular estem plenament d'acord amb el Grup proposant en l'oportunitat de fer un reconeixement públic, institucional, de la figura d'aquest català universal, i que caldria donar el màxim ressò a aquest reconeixement a través de la seva obra i en particular a través de la commemoració del cinquantè aniversari de la redacció de l'*Esperit de Catalunya*. Per tant, senyor President, el Grup Popular votarà favorablement aquesta Proposició no de Llei.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Aleix Vidal-Quadras. Ara, pel Grup Mixt, el senyor Marçal Casanovas, d'Esquerra Catalana.

El Sr. CASANOVAS: Moltes gràcies, senyor President. Sí, nosaltres també, evident, ens sumem a aquest homenatge. Ara, el que jo volia remarcar és que la rellevància del doctor Trueta, inicialment almenys, va venir-li per la seva tècnica de resolució de fractures obertes originades per ferides de guerra, que va ser en el seu moment una revolució en el camp de la medicina. Recordem que en aquell moment no hi havia ni sulfamides ni antibiòtics i, per tant, això era una... Molt sovint, molts dels combatents —i no combatents, ferits de guerra— sofrien amputacions de braços i cames; això, recordem les imatges de la gran guerra mundial i d'altres guerres. I a partir del tractament que el doctor Trueta va descobrir —evidentment, després hi van haver els antibiòtics, que això ja ho van solucionar d'altra manera—, però, a partir d'aquell moment, en la guerra d'Espanya i més tard en la guerra mundial, va facilitar que molta gent pogués conservar els seus membres. Això, solament, li va donar un renom, a aquest doctor, que encara el va fer més rellevant en el moment que com a persona de renom entrés a formar part —i aquí en el caire nacionalista— del Consell Nacional Català, establert a Londres. Això el va fer donar a conèixer en certa manera —a part que també tenia altres il·lustres membres—, però això va donar un aire de prestigi internacional al nostre Consell Nacional establert a Anglaterra.

És per totes aquestes coses que nosaltres també votarem favorablement aquesta Proposició.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Marçal Casanovas. Ara, el senyor Ignasi Riera, per Iniciativa per Catalunya, té la paraula.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor President. Per anunciar el nostre vot favorable, sense cap mena de reticència, a tot el que suposa l'homenatge al doctor Trueta. De tota manera, a l'hora de preparar aquesta intervenció he pogut rellegir la edició —no l'anglesa, sinó la catalana, editada per Editorial Selecta— de l'*Esperit de Catalunya*, i la veritat és que em sembla més important el senyor Trueta i tota la seva obra que no pas el llibre. O sigui, crec que ha estat una excusa ben trobada perquè sempre és bo de retre homenatge al doctor Trueta.

Jo sí que plantejaria en aquest cas concret una mena d'esmena tècnica en el sentit de la intervenció de les primeres paraules que ha dit el senyor Carod-Rovira, en el sentit de dir que en el punt número 1 diem: «El Parlament de Catalunya manifesta el

seu reconeixement vers l'autor d'aquella, el doctor» —etcètera— «en l'exercici mèdic». Jo no sé si quedaria millor, per aclarir que són dues qüestions superposades però diferents, però no implicades, posar: «al mateix temps el Parlament de Catalunya» —tornar a repetir— «manifesta el seu reconeixement al doctor Trueta per la seva trajectòria personal i per la seva decida...», etcètera.

És a dir, em penso que sumariem les dues facetes o els dos vessants de la personalitat del doctor Trueta sense que apareguessin com a subordinats, cosa que em penso que milloraria el text de la Proposició no de Llei. En qualsevol cas, de tota manera —repeteix— Iniciativa per Catalunya votarà a favor.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Riera, em pot dir exactament què s'inclouria de més? Només la frase que s'inclouria de més.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Perdó, senyor President; seria senzillament: «traumatismes de guerra i en l'exercici mèdic». Punt. Aleshores, aquí repetiríem: «El Parlament de Catalunya manifesta així mateix el seu reconeixement al doctor Trueta per la seva trajectòria personal». És a dir, repetiríem una cosa que em penso que en aquest cas és pràcticament una correcció sintàctica.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. El senyor Jaume Sobrequés, pel Grup dels socialistes de Catalunya. Té la paraula.

El Sr. SOBREQUÉS: Gràcies, senyor President. Aquí ens trobem davant de dues qüestions ben diferenciades, en aquesta Proposició no de Llei: el text estricte de la Proposició no de Llei, a criteri del meu Grup i amb les esmenes que ha presentat el senyor Riera o sense elles, diríem, francament immaculat i que, per tant, tindrà —perquè en definitiva és això el que es vota— el nostre recolzament decidit, entusiasta i sense cap reserva, i una altra cosa és l'exposició de motius o àdhuc la defensa que n'ha fet, diríem, el Diputat del Grup de la majoria; perquè, és clar, en fi, aquest Diputat..., com tots tenim una certa dedicació professional, i hi ha coses que no es poden dir d'una manera frívola o poc rigorosa.

Evidentment, avui no es pot admetre que el llibre l'*Esperit de Catalunya* sigui una obra de gran profunditat i de vigència, i de vigent utilitat; no, és un llibre que no és de gran profunditat i és un llibre que no té vigència de cap mena a l'actualitat. I tampoc no es pot admetre, si fem una exposició mínimament acadèmica, doncs, que continua sent una referència obligada per a la història moderna del nostre poble; evidentment que no és així.

Però no és així no perquè el temps hagi passat per a una obra que forçosament ha envellit i que avui dia no se sostindria en una part molt i molt important del seu contingut, sinó perquè fins i tot en la voluntat del seu autor, i per causes absolutament justificades, ja fou així en el seu origen.

El doctor Trueta, en el pròleg del llibre, explica com aquesta obra va ser redactada a Oxford l'any 1941 prenent base, únicament —i ell se'n plany i s'autodenuncia en aquestes deficiències, en aquestes mancances—, en dues biblioteques: una biblioteca privada, del senyor Joan Gili, i una altra, la mateixa biblioteca pública local d'Oxford. Ell en aquell moment no disposava, per causa de les condicions del seu exili, d'una biblioteca àmplia, d'una documentació rigorosa i, per tant, aquesta obra —com ell mateix assenyala d'una manera ben específica en el pròleg— se'n ressentia.

Aquesta obra, d'altra banda, no tenia altre objecte que presentar al món intel·lectual anglès o de parla anglesa un petit esbós del que ha estat la contribució catalana al naixement..., etcètera. Per tant, ja en els seus orígens aquesta obra apareixia, doncs, amb unes limitacions ben concretes i determinades. I això, en fi, jo penso que no ha d'anar en detriment —diríem— de l'elogi, de l'homenatge que mereix la persona del doctor Trueta, però, en fi, aquelles persones que ens dediquem, ni que sigui modestament, a les ciències socials —i com a socials, ciències—, home, diríem que en algun moment determinat ens dol que es puguin cometre imprecisions acadèmiques com les que conté l'exposició de motius d'aquesta Proposició no de Llei.

Jo no sé si l'il·lustre Diputat i científic mèdic que ha fet la defensa d'aquesta Proposició no de Llei, o el mateix President de la Comissió, dirien avui —i ho desconec— que el sistema de curar les ferides que va utilitzar el doctor Trueta —les ferides de guerra en aquell moment— eren les mateixes tècniques que s'han utilitzat per als ferits de la Guerra del Golf. Ho desconec; probablement no els agradaria que es digués, i que es digués públicament, doncs, que la tècnica del doctor Trueta és la que es continua utilitzant avui en totes les guerres que hi ha al món, perquè això, evidentment, seria una imprecisió científica, una imprecisió erudita. I vostès, en fi, com a científics mèdics no podrien acceptar que això fos així.

Repeteix que tot això no ha d'anar en detriment del text estricte de la Proposició no de Llei, que és a criteri nostre absolutament correcte. I d'altra banda, nosaltres no sabríem votar negativament un homenatge a un autor que recull en el seu llibre, en el llibre al qual estem fent referència, una citació d'un escriptor nord-americà Waldo Frank, el qual l'any 1926 va viatjar per Catalunya i va fer una cita sobre els catalans que el doctor Trueta recull amb justícia en el seu llibre i que diu així: «Són un poble subtil i graciós; el seu secret de sobreviure, de supervivència, es manifesta en les dones, delicades filles d'Eva, potser les més boniques d'Europa, acolorides com les hortes a l'abril i amb els ulls amarats de crepuscle».

Com vostès poden entendre una obra que fa una citació d'aquesta naturalesa mereix les nostres simpaties i l'autor que recull aquesta citació mereix el nostre homenatge.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sobrequès. Ha estat proposada pel senyor Ignasi Riera una petita modificació tècnica que hauríem de tenir en compte i que m'agradaria que el senyor Padrós pogués valorar i, en tot cas, doncs, si hem de suspendre un moment, suspenem, però digui la seva posició.

El Sr. PADRÓS: Gràcies, senyor President. Jo voldria dir que em manifesto d'acord amb la proposta que feia el senyor Ignasi Riera, perquè, encara que destria les dues vessants del professor Trueta, no invalida ni menysté el contingut del text. Ara sí que voldria que quedés clar, senyor President, perquè s'han dit aquí dues coses que potser no havien quedat clares, que veritablement l'escrit de *L'Esperit de Catalunya* és la justificació per homenatjar a un home que tenia aquestes dues vessants. I que aquestes dues vessants... Jo ja he dit que *L'Esperit de Catalunya* era un escrit en què moltes coses havien quedat obsoletes, però que tenia vigència per l'esforç que històricament tenia en el moment que es va redactar i perquè des d'aquesta perspectiva s'havia d'analitzar.

Però, finalment, en aquesta doble personalitat cal dir, senyor President —i voldria referir-me al que ha dit el senyor Ca-

rod-Rovira, perquè potser no m'he expressat bé— que les figures científiques moltes vegades han posat, precisament, el seu prestigi i el seu saber a favor d'una causa justa. Molts científics han posat el seu nom a favor de la llibertat, a favor de la democràcia, a favor de reivindicacions dels drets humans. I en la figura del doctor Trueta sempre ha estat indestruïble la seva part científica de la seva part catalanista; sempre va posar una en funció de l'altra. És a dir, que jo en aquest cas em torno a reafirmar que cal valorar el doctor Trueta en la seva globalitat, perquè és en la seva globalitat que té sentit homenatjar la seva figura.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Simplement, només un moment, que si el que ha dit el senyor Padrós anava adreçat al senyor Carod-Rovira, si no ha de ser entès com a falsa modèstia, el senyor Carod-Rovira ja ho sabia, això.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. No fem debat sobre això. Jo el que li demanaria, al senyor Ignasi Riera, és que això ens ho passés per escrit.

Els senyors i senyores diputades necessiten que llegim tal com ha quedat..., o podem anar a la votació?

Les senyores i senyors diputats que estiguin d'acord amb la Proposició no de Llei, amb aquesta petita modificació tècnica, que aixequin el braç.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Aquesta Proposició no de Llei ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

Passem al punt número 3, debat i votació de la Proposició no de Llei sobre la Televisió Privada a Catalunya, presentada per l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Per presentar-la, el senyor Carod-Rovira.

Proposició no de Llei sobre la Televisió Privada a Catalunya

El Sr. CAROD-ROVIRA: Moltes gràcies, senyor President. Esquerra Republicana de Catalunya va presentar el mes de juny d'enguany una proposta...

(*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Sí, un momentet. Si us plau... Ara parlarà el senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Moltes gràcies, senyor President. Deia que Esquerra Republicana va presentar el mes de juny d'enguany una proposició no de Llei relativa als usos lingüístics a la televisió privada que es capta en territori de Catalunya. En aquests moments l'oferta de televisió pública a Catalunya es concreta tant en els dos canals de la televisió nacional, TV3 i Canal 33, en català, com en els dos canals de la Televisió Espanyola, que no emet majoritàriament en català, precisament, i que aquestes últimes setmanes ha sofert en la seva programació en català —sobretot el segon canal però també parcialment el primer— una reculada notable, que nosaltres lamentem i que critiquem i que ens agradaria que fos rectificada.

I al sud de les comarques del Principat, es capta també amb normalitat el Canal 9, la televisió de la Generalitat Valenciana, de caràcter bilingüe. Al marge, però, del que és —o del que era fins ara— l'oferta de televisió pública, d'uns mesos ençà, aquest panorama televisiu s'ha vist modificat per l'aparició de noves

cadenes de televisió, en aquest cas, exclusivament de caràcter privat.

Malgrat alguns intents que hi va haver en els seus inicis que, almenys, una de les tres cadenes privades recollís la realitat lingüística del que és onze milions de ciutadans i ciutadanes de l'Estat espanyol que tenen el català com a idioma oficial i que, per tant, una d'aquestes tres cadenes pugui ser en català, això no va ser així en el moment de reglamentar-se legalment tot aquest àmbit.

Uns mesos després de l'entrada en funcionament d'aquestes cadenes privades de televisió, hem pogut constatar com l'absència de la llengua pròpia de Catalunya hi és del tot absent, excepte en algun moment i amb caràcter gairebé excepcional, i que, per tant, aquests mitjans de comunicació privats no tenen en compte el caràcter plurilingüístic i pluricultural que el marc legal actual, tant la Constitució com l'Estatut, atorga —i més que atorga reconeix perquè és una evidència clara— a la realitat de l'Estat espanyol.

En aquests moments, la situació de l'ús del català —com dèiem—, en aquestes cadenes, és inexistent fora d'alguns moments realment excepcionals i, per tant, nosaltres entenem que aquestes televisions fóra bo que tinguessin en compte no només el que és el marc legal actual, sinó també la realitat sociolingüística del país i les diverses campanyes per a la normalització lingüística que, tant les institucions com el conjunt de la societat catalana, ve portant a terme des de fa anys.

No qüestionem, òbviament, el dret legítim de la iniciativa privada en l'àmbit televisiu a emetre en la llengua que vulgui, però entenem que tampoc ningú no pot qüestionar la gent, que és la força de Catalunya, que a través del seu Parlament vulgui fer valer també el seu legítim dret a vetllar pels seus interessos lingüístics. Hi insisteixo: sense qüestionar el dret legítim de l'empresa privada a fer el que cregui més oportú.

El marc legal que reglamenta tot aquest àmbit parla de territorialització de zones, i aquesta hauria pogut ser una sortida ja que englobava també una possible zona, no només al Principat sinó a les Illes. No s'ha tingut en compte. I som també conscients que una iniciativa com la que nosaltres proposem pot fer pensar que hi ha molts altres àmbits en vigència avui a la societat catalana d'iniciativa privada que necessiten ser també normalitzats lingüísticament; en som perfectament conscients però, en tot cas, nosaltres hem començat per aquest, perquè entenem que tenen un abast —poden arribar a tenir un abast— demogràfic, un pes molt important socio-cultural en el conjunt de la societat catalana.

Per aquest motiu —i acabo—, la nostra proposta constata, en primer lloc, que aquesta programació, cas de no ser rectificada en una orientació que atorgui a la llengua pròpia de Catalunya el rang lingüístic que tenen totes les llengües pròpies en tots els països del món, això seria un obstacle evident per al procés de normalització lingüística i, en segon lloc, instem el Govern de la Generalitat per tal que efectui els tràmits, les converses, les negociacions pertinents per aconseguir, efectivament, que el català tingui, en aquestes cadenes privades de televisió, el paper que la societat catalana, és a dir, la gent, la força d'aquest país, es mereix.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. Ara el senyor Aleix Vidal-Quadras, en nom del Partit Popular

de Catalunya, pot dir la seva. No hi ha cap esmena i no havent-hi cap esmena els grups poden dir la seva posició.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí. Moltes gràcies, senyor President. El Grup Popular considera que el dret a rebre i a trametre informació, recollit a l'article 20.1 de la Constitució i a l'article 8 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, queda millor garantit amb la presència d'una pluralitat de cadenes televisives a casa nostra. Per la qual cosa, des del Grup Popular, ens congratulem de l'augment d'oferta televisiva a Catalunya produïda amb la incorporació de les televisions privades i tant de bo que hi hagués encara més llibertat en aquest àmbit.

Pel que fa al bilingüisme en les emissions televisives a Catalunya, el posicionament del Grup Popular, en coherència amb la nostra postura en el tema genèric del bilingüisme i de la llengua a Catalunya, és que cal garantir que tots els que viuen al nostre país coneguin les nostres dues llengües: que es garanteixi en l'escolarització dels infants, que tots puguin saber parlar, llegir i escriure en les dues llengües i un cop garantit aquest dret d'accés al coneixement, en les dues llengües que conviuen amb tota naturalitat a Catalunya, puguem escollir amb quina volem rebre els missatges o la informació televisiva. I això queda ja garantit amb l'oferta actual.

Entenem que, enfront de la via de la coacció per tal d'imposar una de les dues llengües que conviuen a Catalunya sobre l'altra, hem d'optar per la via de la llibertat: que cadascú esculli lliurement, sense que l'Administració pública irrompi en el que són usos privats dels ciutadans. El fenomen enriquidor del bilingüisme que es dona a Catalunya és font de tolerància i convivència, basada en la llibertat per escollir, i aquesta ja es troba garantida en la situació actual.

Per tant, senyor President, el nostre Grup votarà en contra d'aquesta Proposició no de Llei.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Aleix Vidal-Quadras. El Grup Mixt no hi és ara en aquest moment; el senyor Ignasi Riera, en nom d'Iniciativa per Catalunya.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor President. Aquesta Proposició no de Llei té molt a veure amb la Llei Reguladora de la Televisió Privada que, en el seu article 4.2 diu —i llegeixo textualment en castellà, senyor Carod...

El Sr. CAROD-ROVIRA: El senyor Carod comprèn perfectament, com a multilingüe que és en diversos idiomes...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Carod, si us plau, no..., no sigui tan sensible.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Diu: «La concesión deberá asimismo prever la emisión de programas para cada una de las zonas territoriales que se delimiten en el Plan Técnico Nacional de la Televisión Privada». Més tard, en el Reial Decret 11 de l'11 del 88, del Plan Técnico Nacional de la Televisió Privada, es delimita com a sisena zona territorial Catalunya i Balears, raó per la qual sembla que des d'aquesta Llei Reguladora de la Televisió Privada no hi hauria cap mena d'inconvenient que, tenint en compte, a més, la realitat sociolingüística de la zona delimitada a Catalunya i Balears hi hagués en aquestes televisions privades més presència del català.

La veritat és que aquesta Proposició no de Llei ens resulta incòmoda, segurament per culpa nostra, perquè no hem introduït a temps esmenes en les quals quedaria més clar quina és la relació que té el Parlament, i en aquest cas el Govern que rep

les recomanacions del Parlament, en relació amb una empresa privada que emet programes televisius a Catalunya i, segurament —ho repeteixo—, hauria estat obligació nostra introduir, sobretot en el segon punt, una esmena en la qual instéssim el Govern de la Generalitat a garantir el compliment de l'article 4.2, de l'esmentada Llei Reguladora de la Televisió Privada.

De tota manera, i com que l'únic que es vota és el text de la Proposició no de Llei, creiem que és clar que en el primer punt es constata que la presència d'aquestes televisions privades decanta la balança del no-català en l'espai televisiu i, sobretot, a segons quines hores, d'una manera decisiva —i nosaltres creiem que greu. Em refereixo, en concret, a aquesta hora que està començant en aquest moment, a partir de les cinc i cinc de la tarda, que és quan les criatures surten de l'escola i que es troben amb una oferta de programació infantil majoritàriament en castellà, cosa que —ho repeteixo—, sobretot en zones com la que jo visc, on el castellà és majoritari com a llengua d'ús públic, acaba, diguéssim, de reblar aquesta insistència en el castellà usat habitualment per les criatures.

I, en el segon punt, creiem que la proposta és moderada en el sentit que insta el Govern de la Generalitat a efectuar els tràmits oficials corresponents amb els organismes directius. Esperem que aquest Govern de la Generalitat sàpiga com ha d'efectuar aquests tràmits oficials corresponents i per aquesta raó —ho repeteixo— votarem, finalment, favorablement aquesta Proposició no de Llei, els seus dos punts.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. En nom del Grup Socialista, dels Socialistes de Catalunya, el senyor Jaume Sobrequés.

El Sr. SOBREQUÉS: Moltes gràcies, senyor President. Apparentment aquesta Proposició no de Llei, doncs, és molt acceptable, perquè incideix sobre una temàtica en la qual tots creiem que cal aprofundir; és a dir, la normalització lingüística en els mitjans de comunicació. Certament —i en això discreparia de l'il·lustre Diputat senyor Vidal-Quadras— a Catalunya encara existeix, en fi, un abisme entre mitjans de comunicació en català i en castellà, la situació és encara clarament desfavorable per als mitjans de comunicació que s'expressen en llengua catalana, això val d'una manera molt especial per a la premsa escrita o per a la ràdio, potser menys per a la televisió, però també, en aquest sentit, hi ha encara un abisme entre ambdues llengües.

Però, dit això, que indicaria, doncs, una disposició favorable del meu Grup a donar suport a aquesta Proposició no de Llei, creiem que introdueix un element, com a mínim, problemàtic. Per què la Generalitat, el Govern de la Generalitat ha de fer tràmits oficials per a aquestes tres emissores de televisió? Per què no ha de fer la mateixa acció amb la premsa escrita en llengua castellana que s'edita a Barcelona, que encara és àmpliament majoritària? Podríem dir, per què quan el món sociològicament o empresarialment convergent, doncs, crea un diari, el crea en llengua castellana? Per què la Generalitat no hauria d'instar les emissores de ràdio que hi ha a Catalunya, que emeten majoritàriament en llengua castellana o per què no hauria d'instar les empreses privades, les empreses o les indústries de tota mena que fan la literatura que acompanya els seus productes en llengua castellana? Per tant, instar només aquests tres mitjans de comunicació i no fer-ho a tots els altres que, en conjunt, tenen molta més importància seria, com a mínim, discriminatori, a

part que és discutible que sigui missió del Govern de la Generalitat de fer accions de pressió contra les empreses privades.

No cal ni dir que a nosaltres, els socialistes, ens agradaria molt més que aquestes noves emissores, aquests nous canals de televisió s'expressessin en llengua catalana que no pas en llengua castellana com ho fan, però repeteixo que exercir una pressió, perquè, d'alguna manera, s'hauria de fer una pressió sobre aquests mitjans, seria fins a cert punt discriminatori.

Allò que a nosaltres ens agradaria —i ho hem parlat a vegades en aquest Parlament, i amb motiu d'una llei que ara entrarà properament, doncs, això quedarà clar— és que el Govern de la Generalitat incrementés el seu suport a tots els mitjans de comunicació que s'expressen totalment o parcialment en llengua catalana: el suport a la premsa escrita en català, el suport a la premsa que utilitza parcialment el català, a les emissores de ràdio o les televisions privades, en aquest cas, que utilitzin el català sí que haurien de tenir un suport institucional de la Generalitat.

Creiem, per tant, que una llei que reguli el suport a l'ús de la llengua catalana dels mitjans de comunicació, no només a la premsa sinó també a tots els altres, això sí que seria francament positiu. Fer el contrari, com pretén aquesta Proposició no de Llei, creiem que és quelcom absolutament parcial, que podria introduir elements de pressió sobre la llibertat que tenen aquests mitjans per expressar-se de la forma que creguin convenient.

Això, sense deixar de banda algun petit paràgraf del punt 2 d'aquesta Proposició no de Llei, que ens sembla nacionalment tebi, sobretot quan es parla del «règim de doble oficialitat lingüística»; potser sí que jurídicament les coses són així, però ens agradaria més, en tot cas, que hagués dit o que hagués deixat ben clar que la llengua pròpia de Catalunya és el català i que la llengua oficial de Catalunya és el català.

No pas per aquest motiu, que quedi ben clar, sinó pels que he exposat abans, el meu Grup s'abstindrà en la votació d'aquesta Proposició no de Llei.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sobrequés. Ara, el senyor Josep Montalat, en nom de Convergència i Unió, dirà la seva posició.

El Sr. MONTALAT: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, el nostre Grup, Convergència i Unió, comparteix, evidentment, els criteris, el neguit i la preocupació de l'Agrupació d'Esquerra Republicana expressada en l'exposició de motius de la seva Proposició no de Llei sobre les televisions privades, referent al tema lingüístic.

Òbviament, la situació de la nostra llengua en les televisions privades no es correspon amb la realitat sociolingüística del país: es veu menyspreada. Cal corregir, doncs, pels mitjans que sigui, aquesta constatació que jo diria vergonyant. En conseqüència, Convergència i Unió votarà favorablement els dos punts de la Proposició no de Llei que avui ens ocupa, presentada per Esquerra Republicana, si bé, personalment, crec que hauríem d'anar més enllà, de ser molt més contundents i demanar al Govern central que, d'acord amb el règim de doble oficialitat lingüística establert per la Constitució Espanyola i l'Estatut d'Autonomia, obligués, via decret o com fos, les cadenes privades i, fins i tot, les seves perquè, com a mínim, el 50% de la seva programació fos en català.

D'altra banda, el que ha dit l'il·lustre Diputat senyor Sobrequés jo crec que són anomalies a corregir. Ara parlem d'aquesta Proposició no de Llei; no es tracta d'una pressió contra les empreses, sinó a favor de les empreses perquè utilitzin el català.

Per tots aquests raonaments, pretenem simplement deixar clar quin és el nostre posicionament enfront d'un tema molt important per al desenvolupament i el desplegament harmònic del procés de normalització lingüística, que amb tan bon peu hem iniciat a Catalunya.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Montalat. Havent expressat la seva posició tots els grups parlamentaris, podem passar a la votació d'aquesta Proposició no de Llei.

Les senyores i els senyors diputats que estiguin d'acord amb el text d'aquesta Proposició, que aixequin el braç.

Els que estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Aquesta Proposició no de Llei ha estat aprovada per 15 vots a favor, 1 en contra i 4 abstencions.

(El debat del punt tercer de l'ordre del dia, darrer que es transcriu, fineix a les cinc de la tarda i catorze minuts.)

SUBSCRIPCIÓ

BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

El pagament es pot fer:

- a) En metàl·lic, a la Caixa del Parlament
- b) Per transferència bancària, al compte número 500-5-22559-41 de la Caixa d'Estalvis de Catalunya
- c) Per gir postal
- d) Per xec registrat (el xec no registrat no serà admès).

BUTLLETA

Nom

carrer num.

telèfon població codi postal

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 19

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 19 envia

per núm. la quantitat de pessetes

(gir/xec al portador)

..... de de 19

Signatura

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,

Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 300.62.63.

Subscripció anual: 6.000 pessetes. Subscripció anual conjunta amb el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*: 13.000 pessetes. Número solt: 120 pessetes. (Preus amb IVA inclòs).

Dip. Leg. B-3.468-82. ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7992 (sèrie C)

Imprès per Multitext, SA, Diputació 113-115, 08015 Barcelona

